

Името Матей, колкото и да не е българско, влѣзло е въ езика ни чрѣзъ християнството. Като кръстно име, срѣща се най-вече между котленци. Въ Сливенъ не е спазено въ цѣлостъ и се съзира въ кръстното тукъ име Матю, като умалително отъ Матей.

Катъгово.

Подъ това име се разбира високата, горната планина, на изтокъ отъ Сливенъ, надвѣсена надъ сотирското дефиле която наравно съ Синитѣ-Камъни изпѣква срѣдъ живописната сливенска околностъ.

Прѣданието не посочва върху самата планина развалини, освѣнъ тия на изчезналото заселище Матей. Отъ даннитѣ, обаче, за срѣднѣвѣковната военна отбрана на проходите по тоя край, особено при сраженията на българи и латини край Авла въ 1206—1207 г., дѣто се споменуватъ български стражи по височинитѣ на проходите, сношаващи се по между си чрѣзъ знаци отъ огньове — не е изключена наличността на срѣднѣвѣковни поне само стражарници по високата тая планина Катъгово. Трѣба да забѣлѣжимъ още, че подъ нея се намиралъ виденъ за това врѣме мѣнастирь, а при това и „градъ,“ споменуванъ отъ Мануилъ Филъ като *Σωτήρος πόλις* (днесъ с. Сотиря). Въ самитѣ склонове на Катъгово, надъ днешното село, личатъ слѣди отъ стари укѣпления — градища. Вече въ южнитѣ склонове на сѣщата планина сж още по-старитѣ слѣди на римскитѣ крѣпостни зидове при Нова и Вета Камара. Планината Катъгово много често се споменува въ движенията на Панайотъ Хитовата чета; върху нея е и мѣстността Гаванитѣ. И двѣтѣ тия имена сж загадъчни. Частицата — ово въ названието Катъгово бие на българска, но възможно е да е отъ турското овá=поляна, поле (както е въ името Карлово, отъ Карлж-овá=снѣжна поляна). Коренътъ катъг не може да се обясни съ никоя българска дума. У класическия гръцки езикъ се срѣща дума *Καταγωγή*, празникъ на Афродита въ Сицилия; *Καταιγίς*, cataegis значи вихрушка, силна буря. Има ли нѣщо общо тая дума съ самото название Катъгово — не може да се твърди съ положителностъ. За турския произходъ на сѣщото наз-